

Arrestnummer C / 795 / 2023
Repertoriumnummer 2023 / 1852
Datum van uitspraak 26 mei 2023
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2022/PGG/2998 2023/VJ11/59

PRO JUSTITIA
Beroep in cassatie
door
dd. 09/06/2023

Werd bij arrest van het Hof van Cassatie vernietigd
d.d. 18 juni 2024 LP

Hof van beroep Gent

Arrest

10e kamer
correctionele zaken

2022/PGG/2998 - 2023/VJ11/59

Not.nr. VU.66.L2.004315/19

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr

RRN

geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

"A. optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk door er twee zeecontainers zonder vergunning te hebben geplaatst

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de niet verjaarde periode voorafgaand aan 29/07/2019 op een niet nader te bepalen tijdstip

door

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zich te horen veroordelen tot de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik binnen een door de rechter vastgestelde

termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 150 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantiehuis, 19a13ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: die de eigendomstitel
 heeft verkregen jegens en via notariële akte dd.
 07/05/2007 verleden voor notaris te

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 21 november 2022 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Op tegenspraak ten aanzien van de beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de bewezen verklaarde feiten van de
 tenlastelegging tot een **geldboete van 2.600,00 euro, namelijk 325,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.**

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 30 dagen.

Veroordeelt een bedrag van 200,00 euro, namelijk een bedrag van 25,00
 euro verhoogd met 70 opdecimen, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in
 strafzaken van **52,42 euro.**

Veroordeelt *ot het betalen van een bedrag van **24,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijsland.*

Veroordeelt *om te betalen de som van **295,48 euro** als gerechtskosten.*

HET HERSTEL

Beveelt *tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, namelijk door het verwijderen van de twee zeecontainers staande op het perceel te kadastraal bekend
net een oppervlakte van 19a 13ca.*

*en dit binnen de termijn van **3 maanden** vanaf het definitief worden van het vonnis. Zegt voor recht dat door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van **100,00 euro per dag vertraging** in nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 3 maanden vanaf het definitief worden van huidig vonnis.*

Sluit een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385bis, 4° lid Ger.W. uitdrukkelijk uit.

Verklaart het vonnis uitvoerbaar wat het opgelegde herstel betreft.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.SV"

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk op:

- 8 december 2022 door de beklaagde
- 13 december 2022 door het openbaar ministerie tegen de beschikkingen op strafgebied.

Deze partijen legden ook tegelijk op die griffie een verzoekschrift neer in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 6 april 2023 in het Nederlands:

- de beklaagde *n zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te*
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van *advocaat-generaal.*

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 21 november 2022 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de grievenformulieren zijn tijdig ingediend.

2.2 De advocaat van de beklaagde bepaalde in het grievenformulier nauwkeurige grieven over de strafmaat en de herstellvordering. Ook de grief van het openbaar ministerie, beperkt tot de strafmaat, is nauwkeurig.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Gelet op de devolutieve werking van de aangetekende beroepen en de grieven, staat de schuld van de beklaagde aan de feiten van de enige telastlegging definitief vast. Ook de beslissing van de eerste rechter om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden is definitief.

3. De dagvaarding werd op 10 juni 2022 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van [ref.: overeenkomstig artikel 6.3.1, § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De strafvordering is ontvankelijk.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

“1.1. Door de politiediensten van de werd in aanwezigheid van de omgevingsambtenaar van op 29 juli 2019 in vastgesteld dat er twee kleine boten lagen. Naast de woning bevonden zich tal van houten paletten en een driehonderdtal oranje dakpannen. Rechts op het perceel stond een klein houten berghok. Naast dit berghok stond een zeecontainer met een lengte van 6 meter bij 2,5 meter = 15 m². Links op het terrein stond een zeecontainer met een afmeting van 12 meter bij 2,5 meter = 30 m².

Deze container stond op 2 meter van de zijgrens van het huisnummer en op 1,90 meter van het huisnummer tuk 1 en fotodossier).

1.2. Tijdens zijn verhoor op 12 februari 2020 verklaarde de beklaagde dat hij niet wist dat de twee zeecontainers vergunningsplichtig waren. Hij verklaarde deze te gebruiken als opslag tijdens de verbouwingen.

Hij verklaarde navraag te zullen doen bij de dienst Stedenbouw van om zich in regel te stellen (stuk 3).

1.3. Op 26 november 2020 werd door de politiediensten vastgesteld dat er nog geen regularisatieaanvraag was ingediend.

1.4. Tijdens een aanvullend verhoor op 2 februari 2021 verklaarde de beklaagde dat (het) wegens corona niet mogelijk was om een afspraak te maken met de dienst stedenbouw van
Hij verklaarde bezig te zijn om zich te regulariseren. Van zodra het dossier klaar was zou hij dit overmaken aan 'stuk 7).

1.5. Op 30 november 2021 werd door de politiediensten vastgesteld dat de twee containers nog altijd op dezelfde plaats stonden.

De beklaagde was van mening dat deze containers vergunningsvrij waren (stuk 10)."

5. De beklaagde pleegde de bewezen feiten met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof hiervoor maar één straf oplegt (artikel 65, eerste lid Strafwetboek).

is bijna jaar oud. Hij baat een café uit dat nauwelijks winstgevend zou zijn. Zijn strafregister vermeldt zeven veroordelingen door de politierechtbank, waarvan drie wegens rijden onder invloed van alcohol. Dit wijst op een gebrekkig normbesef en een problematisch alcoholgebruik.

plaatste twee containers in zijn tuin zonder dat hij over een vergunning beschikte. Hij legde de regels voor een goede ruimtelijke ordening naast zich neer enkel in zijn eigen belang. Om de beklaagde ertoe aan te zetten de stedenbouwkundige voorschriften in de toekomst wel strikt na te leven, is de hierna bepaalde geldboete een gepaste straf. Het hof gaat niet in op zijn verzoek om deze geldboete op te leggen met uitstel van tenuitvoerlegging. Uitstel verlenen voor (een deel van) de geldboete zou deze beklaagde niet de ernst van de misdrijven bijbrengen en aan de straf elk ontradend karakter ontnemen.

De beklaagde verklaarde dat hij de eerste container plaatste in 2013/2014 en de tweede container in de loop van 2017. De luchtfoto's bevestigen dit. Vermits de bewezen feiten een voortgezet misdrijf vormen dat ook werd gepleegd na 31 december 2016, verhoogt het hof de geldboete met 70 deciemmen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf moet hem ertoe aanzetten om die geldboete te betalen.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen

aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,24 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

7. Het openbaar ministerie vordert het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand overeenkomstig artikel 6.3.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, onder de verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag bij de niet naleving ervan. Overeenkomstig artikel 6.3.1, § 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is het openbaar ministerie een bevoegde overheid om het herstel te vorderen.

De beklaagde vordert de afwijzing van de herstellvordering. Hij stelt dat er op heden nog slechts één container in de tuin staat en verwijst naar een verslag van gerechtsdeurwaarder De overblijvende container is volgens hem als constructie vrijgesteld van vergunning overeenkomstig artikel 2.1, 11° Vrijstellingsbesluit.

De Vlaamse regering heeft met het Vrijstellingsbesluit de lijst bepaald van de stedenbouwkundige handelingen waarvoor er geen omgevingsvergunning is vereist (artikel 4.2.3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening). Deze lijst vormt een uitzondering op de principiële vergunningsplicht in artikel 4.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zodat ze restrictief moet worden geïnterpreteerd. Artikel 2.1., 11° Vrijstellingsbesluit verwijst naar *“van het hoofdgebouw vrijstaande niet voor verblijf bestemde bijgebouwen, met inbegrip van carports”*. Niet elke constructie in de zin van artikel 4.1.1., 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is ook een ‘bijgebouw’ in de zin van artikel 2.1., 11° Vrijstellingsbesluit. Het Vrijstellingsbesluit definieert het begrip ‘bijgebouw’ niet, zodat het moet worden uitgelegd in zijn taalkundige betekenis. Volgens Van Dale is een ‘bijgebouw’ een bij het hoofdgebouw horend gebouw, waarbij ‘gebouw’ verwijst naar ‘iets dat gebouwd is: huis, kantoor, fabriek enz.’. De expliciete verwijzing in artikel 2.1., 11° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening naar carports, die uit hun aard ook ‘gebouwd’ zijn, bevestigt dat niet alle van het hoofdgebouw vrijstaande constructies een bijgebouw zijn.

Een container is geen bijgebouw in de zin van artikel 2.1., 11° Vrijstellingsbesluit. De herstellvordering is dus niet zonder voorwerp.

Gezien de beklaagde nog niet overging tot vrijwillig herstel en de vrees niet denkbeeldig is dat hij de bestaande container(s) toch laat staan, is de herstellvordering wettig, redelijk en noodzakelijk. Enkel het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door verwijdering van de container(s) herstelt de goede plaatselijke ruimtelijke ordening: het is de enige maatregel die de door de misdrijven veroorzaakte ruimtelijke chaos op die plaats teniet doet.

Gelet op het talmen van de beklaagde in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde om nu effectief zelf tot herstel over te gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen verdient vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De beklaagde krijgt een hersteltermijn vooraleer de dwangsom verbeurt, terwijl de hersteltermijn pas loopt vanaf het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagde reeds vrijwillig kon overgaan tot het volledig herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de voldoende ruime termijn welke hem hiertoe voor de herstelmaatregel nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna hij pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat (en de beslissingen die daarmee onlosmakelijk samenhangen) en de herstellvordering.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt:**

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen feiten samen tot een effectieve geldboete van 250 euro, met decimen gebracht op 2.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 58,24 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 295,48 euro in eerste aanleg en 103,18 euro in beroep;

herstel:

beveelt op vordering van het openbaar ministerie de beklaagde _____ tot het **herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand** van het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____ wat inhoudt de verwijdering van de niet vergunde container(s) en dit binnen een termijn van één maand nadat dit arrest in kracht van gewijsde is;

zegt dat op vordering van het openbaar ministerie de beklaagde een dwangsom van 100 euro zal verbeuren per dag vertraging in de nakoming van dit bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van één maand vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde is,

beveelt dat voor het geval dit bevel niet wordt nageleefd, de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de beklaagde.

Kosten eerste aanleg: **€ 295,48**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 21,00

Afschriften akten HB: € 6,00

Opstelrecht ber.bekl.: € 35,00

Dagv. bekl.: € 31,80

€ 93,80

+ 10 % : € 9,38

Totaal : **€ 103,18**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren

en in openbare rechtszitting van **26 mei 2023**

uitgesproken door wnd. kamervoorzitter
advocaat-generaal, met bijstand van griffier

in aanwezigheid van